

עובדי ארגון "משקי עמק יזרעאל" נפרדים מאהרון

עומר ברנע

דברים בהלוויה

כל אדם משאיר זיכרונות אצל אחרים.

יש שמכירים אדם על פי מה ששמעו עליו או קראו עליו, או על פי רושם שהותיר אצלם משיחה או פגישה או הזדמנות אחרת. יש כאלה שיתרשמו כך ויש שיתרשמו אחרת. יש שיותיר אצלם רושם אדיר ויש שיזכרו זיכרון חטוף וקצר.

אהרון ניהל את משקי עמק יזרעאל ואת מפעלי העמק במשך 18 שנים. בכל אותן שנים היה שותף לצוותים, וועדות, דירקטוריונים והנהלות בארגון ומחוצה לו. מספר לא מבוטל של אנשים ישבו אתו, הכירו אותו והתרשמו ממנו, כל אחד בהתאם לאופיו ולעבודה המשותפת שלהם. היה לנו, עובדי משקי עמק יזרעאל ומפעלי העמק, הזכות לעבוד אתו במשך כל או חלק מאותן שנים בהם ניהל את הארגון. הכרנו את אהרון באופן שאולי רבים אחרים לא הכירו. את השקט ואת ההקפדה על כל

פרט; הצבע הלבן בראש העט שלו, סיכת השדכן בזווית הנכונה, המייל שהגיע תמיד עם נושא כתוב, הטבלאות שאף אות או קו לא חרגו מהן, המצגות המתקנות בהן כל פרט נבדק בשבע עיניים, את "החזרות עם תלבושות" כדי לא להשאיר מקום ולו לטעות הקטנה ביותר, ואת שעות העבודה הארוכות מאוד, והאור שדלק במשרד, הרבה אחרי שאהרון העובדים עזב את המשרד. הכרנו את אהרון שתמיד הקשיב, תמיד נתן מענה, את אהרון שידע להחליט, ואת המנהל והחבר שהפך את מקום העבודה שלנו למקום שנעים לעבוד בו ושיכולנו להתגאות בו. אהרון, הגיע לנהל בתחילת המילניום, בימים קשים לארגון ולחבריו. אהרון עזב אחרי 18 שנים ארגון יציב, חזק וצומח.

כבר חמש שנים מאז סיים את עבודתו בארגון, ובשנים האחרונות התראינו ודיברנו מדי פעם, הקשר הפך פחות הדוק מטבע הדברים. החיים, כמו החיים, מעמידים אותנו בכל יום בפני אתגרים חדשים, ואנחנו עושים כמיטב יכולתנו כדי לפתור, לתקן ולעבור. חלק מהדברים קלים וחלקם פחות, ולא אחת מצאנו את עצמנו מתלבטים וחושבים "מה ואיך אהרון היה עושה". גם אם אנחנו כבר "ילדים גדולים" ועושים את הדברים בעצמנו, הגעגוע עוד קיים וישנו הרצון לשמוע ולהתייעץ. תמיד נזכור את הזכות שנפלה בחלקנו. ותמיד, תמיד, נתגעגע. עובדי משקי עמק יזרעאל, מפעלי העמק והאגודות

דבורה ארנון

דברים בהלוויה

18 שנים של עבודה ביחד. 18 זה "חי" - ועכשיו אתה מת. 18 שנים של עבודה משותפת כתף אל כתף. היית ונשארת בשבילי אישיות מיוחדת, היודעת להפריד בין הטפל לעיקר, סמכת על אנשים איתם עבדת, ויחד עם זאת, חידדת היטב את העיפרון הצהוב ובדקת כל דבר לעומק. היית אשף המספרים והריביות, אשף של רגישות ואחריות לאנשיך ועובדיך. הרגשת כל אחד ואחד מה

עובר עליו. תמיד הצעת עזרה ונתת מילה טובה. תמיד היית גאה במשפחת הטובה והמוכשרת, תמיד ציינת ופרגנת, אמרת "הכלל בזכות רחלי". היית גאה בקיבוץ עין השופט, בו לקחת במשך חיך תפקידים מרכזיים. השפעתך הייתה ניכרת בכל מקום בו היית נוכח.

רחלי, עמית, גיא וחן וכל משפחת עין השופט זכיתם באדם מיוחד שהחיים לא עברו לידו. תמיד תרם ועשה. עשייה מבורכת למען המשפחה והקיבוץ אותם כל כך אהב. נפרדת ממך חבר יקר, אזכור אותך לעד.

מיכאל מן [מנהל חברת השקעות "וויזר שירותים פיננסים בע"מ"]

דברים בהלוויה

אני מכיר את אהרון כבר 15 שנה. הגעתי אליו דרך חבר קיבוץ עין השופט, שביקש ממני לעזור לאהרון בניהול המוצרים הפיננסים שלו. כאשר נפגשנו, אהרון ביקש מיד שלפני שאטפל בו אפגשה עם יתר עובדי המשרד ואטפל בהם קודם. כך היה אהרון, תמיד חשב על אחרים לפני טובתו האישית. בקולו השקט והנעים, הקריין אהרון עוצמה ותבונה, רגישות ואכפתיות.

יצא לנו לעבוד ביחד לא מעט בשנים האחרונות. יצאנו "לסיבוב הופעות" אצל ארגוני הקיבוצים האחרים וגם אצל לא מעט קיבוצים. אהרון זכה תמיד לקבלת פנים חמה, אוהדת ואוהבת. תמיד מאוד מוערך על ידי כל מי שפגשנו. גם בתקופת המחלה המשיך אהרון לעבוד במרץ וכל מה שרצה הוא לחזור לשגרה של עשייה מבורכת.

אהרון ידידי היקר, נוח על משכבך בשלום. אנצור אותך בליבי לנצח.

סימונה צפיר

אהרון היקר, לא מעכלת שאתה כבר לא כאן בינינו... עצוב לי כל כך, ואני, כמו רבים אחרים, המומה מהמהירות בה הכלל קרה... מצד שני, זה כל כך מתאים לך לא להיות לנטל ולסיים עם זה כבר.... אתה, שתמיד היית חזק כל כך, איתן ויציב כמו סלע.

בכל 18 שנות עבודתנו יחד, תמיד ידעתי שיש לי על מי לסמוך, תמיד ידעתי שלא משנה באיזה נושא אפנה אליך, אתה תמיד תקשיב בשקט, הרבה פעמים גם בלי שום תגובה מיידית, אבל תמיד פינס עם תשובה ופיתרון, שאיכשהו התאים לכולנו.

האוזן שלך, שהייתה כל כך רגישה לכל רעש ולכל ציוץ, ידעה גם להיות קשובה כשצריך, והלב שלך, שנדם עכשיו ושנראה לכולם סגור וקשוח, בתוך תוכו היה לב של זהב, לב רחום שלא רצה להראות לאף אחד כמה הוא רך. אתה אהרון, ידעת בחכמה ובתבונה לקרוא אנשים, וגם אם המילה האחרונה תמיד

הייתה שלך, ידעת תמיד להקשיב לכולם ולקחת בחשבון את מגוון הדעות של כולם. לעולם אהיה אסירת תודה על כל העזרה והתמיכה שהושטת לי באופן אישי, בכל מיני נקודות שבר שפקדו את חיי, במיוחד איך אירחתם, אתה ורחל, בביתכם הקטן, אותי ואת ילדיי, שהיו אז קטנטנים, באהבה ובשמחה, מיד לאחר פטירתה של אימי, בזמן מלחמת לבנון השנייה. אזכור אותך לעד.

א' טבת תשפ"ג 25 דצמבר 2022

לרחלי, עמית, גיא חן והמשפחות,

כמעט שלושים יום עברו מאז שליוונו את אהרון בדרכו האחרונה. ומאז אין כמעט יום שעובר ושמו לא יעלה במחשבתי - אולי אתייעץ עם אהרון, אולי אשאל איך טיפלו בנושא א' או בבעיה ב' בעין השופט? עם כל יום שעובר נדמה כי המציאות שבה אהרון איננו הולכת ונעשית קשה. ולו רק בגלל הביטחון שהישרה סביבו, שעם עבודה רבה, רוח טובה וקצת מזל, שתמיד יגיע בסוף, נתגבר על הקושי ונמשיך קדימה.

מראשית שנת 2002 שפר מזלי לעבוד עם אהרון במשקי עמק יזרעאל באופן צמוד, למעלה מחמש עשרה שנה. שעות רבות של דיונים בפורומים מצומצמים ורחבים, פגישות עם גורמים חיצוניים, בנקאים, שותפים עסקיים, יועצים וחברים.

אהרון היה ידוע לפל כמי שיורד ובודק פרטי פרטים בתוכניות ובסיכומים שהוצגו לו במסגרת הפעילות העסקית. הייתה לו גם יכולת בלתי רגילה לתפוס את השור בקרניו - להתמקד בעיקר ולא לתת לנושאים משניים להשתלט על סדר היום.

אהרון ניחן במנהיגות וביכולת שכנוע, שאפשרו לו לקדם ולהוביל את המהלכים שהוא ראה כנכונים וחשובים לארגון.

רבים ידעו והכירו את יכולותיו של אהרון בתחום העסקי. אך אלה שעבדו עם אהרון הכירו גם את יכולותיו החברתיות/אנושיות. היכולת להתייחס לאנשים איתם עבד בגובה העיניים. לדעת להעריך את הכישורים והיכולות של צוות "משקי עמק יזרעאל". "משקי עמק יזרעאל" היה מקום עבודה שאותו לא עוזבים! החברות והנאמנות לארגון הם "שם דבר". הקשרים החברתיים בארגון כללו גם את בני הזוג של העובדים, הכרת ילדי העובדים (וברבות הימים גם הנכדים). אהרון' שניהל מערכות וכספים בהיקף גדול מאוד לא הגביה לבו ולא התנשא על איש.

אהרון לא שכח אף פעם מאיפה הוא בא (ולאן הוא חוזר). הוא הקפיד להסביר לכל אורח שהגיע למשרדו: "אתה רואה שם, מהחלון שמאחורי כיסאי, על הגבעות ממערב רואים את קבוץ עין השופט".

על שאול המלך נאמר בשמואל א' פרק ט': "ולו (לקיש) היה בן ושמו שאול בחור טוב ואין איש מבני ישראל טוב ממנו, משכמו ומעלה גבוה מכל העם". לעיתים נדירות מזדמן לאדם או לקבוצת אנשים לחיות ולעבוד במחיצת איש שהוא "משכמו ומעלה...". לנו במשקי עמק יזרעאל הייתה הזדמנות כזו.

אהרון בשבילי היה חבר!

איש חכם אמר פעם: "גיל האדם אינו נמדד בשנים אלא בזיכרונות ובגעגועים שהוא נושא עימו". הוי כמה הזדקנו באותו יום ו' השני לדצמבר 2022 שבו נפרדנו מאהרון.

משה רוגל

3.12.2022

אהרון ז"ל / ניר מאיר

הלילה הלך לעולמו אהרון בן-חורין, חבר קיבוץ עין השופט, מנהלו לשעבר של ארגון משקי עמק יזרעאל. היכרותי עם אהרון ז"ל משתרעת על פני 20 שנים. תחילתה בעת ששימשתי יו"ר בשריד, המשכה בשורת צעדים למען קיבוצים בעמק יזרעאל, ושיאה בעת שכיחתי כיו"ר התאחדות הארגונים הכלכליים הקיבוציים (שולחן הארגונים) כאשר אהרון, כמנהל משקי עמק יזרעאל, היה חבר מכובד ומשמעותי בפורום.

יש הקונה עולמו בשעה אחת. מבחינתי, השעה הזאת, מול אהרון ז"ל, הייתה אי שם בתחילת שנת 2004, ומעשה שהיה כך היה:

בתחילת אותה השנה קיבלתי פניות מכמה כיוונים כי ק.מ.ה, בניהולי, תיכנס לפעילות בתל-יוסף שהיה אז במצב קשה ביותר חברתי וכלכלי.

לאחר שלמדתי את כל הפרטים הרלוונטיים על הקיבוץ, התבלט נתון משמעותי. הסתבר לי שתל יוסף סיים זה עתה, השקעה גדולה (שמומנה, כמובן, מהלוואות) בענף המדגה שלו, מתוך תקווה שהשקעה זו תניב לו תשואה נאה.

ואז... רגע לפני שקיבלתי החלטה האם ובאילו תנאים להיכנס לתל יוסף, התפרסמה בתקשורת ידיעה על כך שמשרד הבריאות אסר לפרק זמן של שלושה חודשים על שיווק דגי בריכות. המשמעות – כל ההשקעה הגדולה עמדה בסימן שאלה רק החובות היו עובדה מוגמרת.

הרמתי טלפון לאהרון, הצגתי את ההתפתחות והתניתי תשובה חיובית לתל יוסף בגיבוי של הארגון האזורי. אהרון ביקש "לישון על זה לילה" התקשר בבוקר והודיע, "או-קיי נְגַפָּה אתכם". וכך אמנם נהג. כל השאר הוא כבר היסטוריה. איני בטוח שחברי תל-יוסף, החיים היום בקיבוץ צומח ושוקק חיים, יודעים בכלל עד כמה היה עתידם נתון בידי איש אחד ברגע קריטי אחד.

החלטה דרמטית ויוצאת דופן אחרת, קיבל אהרון יותר מאוחר, כאשר משקי עמק יזרעאל קנה חלק מחוב בית השיטה (שכלל אינו חבר בארגון), מה שאיפשר הסדר יוצא דופן וחילוץ לקיבוץ המפואר הזה.

אהרון בן-חורין לא היה טיפוס מתבלט בין מנהלי הארגונים, אך הוא היה מענטש שידע לקבל החלטות קשות ברגעי משבר.

יהי זכרו ברוך.

מפעילות אירגוני הקניות האזוריים [העביר ניר מאיר, מזכ"ל התנועה הקיבוצית]

